

Tapahtui joulupadalla

Jouluun liittyy tärkeitä perinteitä. Yksityiskohdiltaan ne saattavat poiketa paljonkin. Perheissä tutut valmistelut siirtyvät usein sukupolvelta toiselle. Vaikka elämme asukasluvun ja pinta-alan suhteen melko pienessä maassa, poikkeavat jouluperinteet paljonkin toisistaan riippuen siitä, missä asumme.

Kun sitten saamme mahdollisuuden viettää joulua jossakin muualla, saatamme kokea melkoisia yllätyksiä. Ensimmäinen jouluni Englannissa vei minut mistelinoksan alle. Olin täysin tietämätön seurauksista. Niinpä kodin johtajan jouluvieraaksi tullut erään Pelastusarmeijan soittokunnan komea rumpali antoi minulle joulusuukon. Häkellyin enkä muista muusta joulunvietosta paljonkaan.

Joulupata on tuttu ja varma merkki tulevasta juhlasta. Vaikka et muuten tietäisi Pelastusarmeijasta kovinkaan paljon, joulupadan tunnet. Se kertoo välittämisestä ja vastuusta toinen toisistamme.

Jaan kanssasi yhden muiston. Pelastusarmeijan joulupadat oli pystytetty myös siihen kaamoksen keskellä elävään kaupunkiin, jossa olin työssä. Seisoin erään tavaratalon edessä suorittamassa vahtivuoroani. Pakkanen oli kiristänyt entisestään otettaan ja ihmiset kulkivat nopein, määrätietoisin askelin. Jostakin ilmestyi viereeni jo iäkkäämpi naishenkilö. Hän pyysi saada jättää lastenvaunut hetkeksi huostaani, sillä aikaa kun hän pistäytyy liikkeessä.

Kurkistin sinisten vaunujen sisään. Näin virkatun sinisen peitteen, sinisen lakanan, sinisen myssyn – ja pienet kasvot, joista loisti vastaan kirkkainta taivaan sineäkin sinisemmät silmät. Niihin tuntui mahtuvan koko taivas!

Katselimme toisiamme, pikkuinen ja minä. En tiedä mitä lapsi näki muuta kuin palelevan ihmisen, mutta minä näin kappaleen taivasta. Jumala tuli luokseni lapsessa, täydellisenä ja puhtaana. Kuinka muuten voisin selittää sen sanomattoman hyvänolon tunteen, joka täytti koko olemukseni. Kuinka muuten voisin sen ymmärtää kuin tervehdyksenä Häneltä, joka puhaltaa ihmiseen henkensä ja luo hänet omaksi kuvakseen.

Joulunlapsen, Jeesuksen kautta Jumala lähestyy jälleen meitä jokaista ja haluaa tuoda anteeksiannon ja rauhan sisimpäämme.

Raija Lähteinen